

Dette foredraget talte Bruno Gröning inn på bånd i 1956 til mennesker som søkte hans hjelp for å bli fri fra sykdom og lidelse:

Forut for talen ble det spilt musikk som oppfordret tilhørerne til å følge det gode og ta opp i seg den guddommelige kraft, den gode strøm og om Jesus.

Bruno Gröning: «Hvis dere har fulgt nøye det dere nettopp har hørt, vet dere nøyaktig hva det handler om. Det handler ganske enkelt om dere selv. Det handler om hvert enkelt menneske. Dette handler om sann tro. Det handler om troen på Gud. Men dette kan først skje når mennesket kommer til selverkjennelse, slik at han vet hva han trenger for seg selv og for kroppen sin!

Jeg vet at de fleste, ja nesten alle mennesker i dag ikke lenger vet hva som er det rette for dem. Men hvis vi, kjære venner, nøyaktig følger denne lære, dvs. Kristi lære, vil hver enkelt og vi alle oppnå suksess.

Mennesket har i løpet av århundrene henfalt til, bukket under for en helt annen rent menneskelig-jordisk lære, og vet ingen ting om seg selv lenger. Det har satt det naturlige, guddommelige til side. Mennesket satte det naturlige guddommelige til side og ga opp seg selv. Han fant det ikke lenger nødvendig å gi kroppen oppmerksomhet. Han bare gjorde det han trodde var riktig, slik han forstod det.

Kjære venner, la meg få introdusere meg selv kort via mikrofonen, slik at dere ikke faller inn i en *annen* tro. Jeg sier klart og tydelig; jeg vet ikke mye, jeg vet bare det som mennesker i dag ikke lenger vet, som de ikke lenger kan vite. Som jeg nettopp sa, de har bukket under for det menneskelige, de tar alt så menneskelig og ikke lenger guddommelig. Det er derfor veldig trist, kjære venner, trist for hvert enkelt menneske. Han finner ikke lenger veien som Kristus viste ham. Han vet ikke lenger hva som er sant. Han, mennesket, har blitt mer og mer overfladisk. Han utsetter seg selv for en stor synd uten å legge merke til det, uten engang å bry sin samvittighet med det. Han merker i grunnen ikke noe til det i det hele tatt. Men han føler at uorden har penetrert ikke bare rundt ham, men også inne i ham.

Og alle, inkludert dere, kjære venner, stiller dere selv følgende spørsmål: Hvordan er det mulig at dette har skjedd? Hvordan kom det seg at ondskapen grep kroppen din, som du ikke lenger føler deg vel i, for du kan merke at kroppen ikke lenger adlyder deg, du kan ikke gi den ordre, fordi den streiker. Her og der gjør det vondt, her og der er det organer som ikke lenger samarbeider.

Det betyr at først må du skape orden. Kroppen er et komplett verk som vi - dvs. alle mennesker - skal dra den lærdom av - at Gud har gitt oss Sitt Verk, har satt Sitt Verk inn i vår kropp, slik at vi kan få erfare hvor stor og mektig Gud er. Men jeg vet at mange, inkludert dere, kjære venner, ikke har lagt merke til noe som helst. Dere har et helt annerledes syn på livet. Dere lever som deres forfedre gjorde og som ga dere lekser dere skulle ta med på veien. Folk retter seg etter den jordiske lov og gjør alt for å følge den. Men her skal jeg ikke gå for langt, for da vil dere ikke forstå meg. Jeg vil nå begrense meg til en ting, nemlig at mennesket må komme til selverkjennelse og vite at han er en guddommelig skapning, et guddommelig vesen. Og det betyr at det er Gud selv som ga ham kroppen hans for et liv på jorden. Det betyr at Gud har sendt oss hit og Han ønsker å vise oss all sin prakt og herlighet. Men nå er vi jordbundne gjennom kroppen vår. Og den første plikt, den første oppgaven hvert individ har er å legge merke til kroppen sin og gi den oppmerksomhet, og gi kroppen sin det Gud har bestemt. Nå vil jeg bruke noen lignelser slik at dere forstår meg bedre. Jeg skjønner at jeg må gjøre det for å gi en virkelig forståelse av dette, så du først forstår deg selv, og det er først mulig når du gir kroppen din oppmerksomhet.

Og når du, dvs. kroppen din har blitt grepet av det onde, sier du at den er ikke i orden, du bruker ordet 'syk', eller at det er 'sykdom' her og der. Du sier til og med at det er 'din sykdom.' Ja, sett fra din side kan jo det være riktig. Men sett fra den virkelige, sanne, guddommelige side er det fundamentalt galt! For det onde er rundt oss, og man kan veldig lett absorbere det hvis man en eneste gang glemmer, og begynner å lytte til mennesker - om det er noen som har erfaring eller ikke.

For her i livet er det slik: Folk flest forteller deg bare sin mening, ikke en overbevisning. Og hvis vi går videre - du har nok lagt merke til at folk stadig sier: «Ja, jeg har prøvd alt mulig!» Folk har forsøkt å befri sin neste for et onde. Dere også, kjære venner, har forsøkt alt mulig for å bli kvitt

dette ondet. Hva om du nå spør deg selv om hva du fikk /har fått ut av det? Burde du ikke ha grepet ut etter den du tilhører, slik at det kunne bli orden i kroppen din? Burde du ikke gjøre det rette nå? Eller skal du fortsette å eksperimentere først? Skal du bare leve etter andres meninger og bli fristet igjen og igjen? For du og enhver annen er onde når dere har å gjøre med onde i stedet for å fri dere fra det. Ved at dere behandler det onde. Ved bare å forsøke å bli kvitt dette onde, men aldri ta inn tanken at du har plikt til å fri deg fra dette onde. Mennesket gikk aldri inn i det, han holdt seg til sine forsøk. Faktum er at alle disse forsøkene har blitt til noe ondt for dere. Det onde forsvant ikke fra kroppen din, men fikk et enda fastere grep i den og degraderte den i den grad at du ikke kan bruke den fullt ut.

Jeg vet at mange av dere vil si: «Ja, jeg tror, jeg ber, jeg går i kirken!» kort sagt: «Jeg er en troende.» Dere sier også: «Jeg er kristen». Vel, kjære venner, det hører mye mer til det å være en virkelig kristen. Det betyr først og fremst å følge rådene fra vår Frelser og gjøre det vi må gjøre: Gå veien som Gud har beskrevet for oss. Det betyr vi må gå det beskrevne vei. Og vi må tro på at vi da vil nå vårt mål. Ikke trøst dere med å si at dere tror, at dere er troende, dere er kristne. Nei venner, snakk mindre og gjør det i stedet! Å gjøre vil si å gå over til handling og å ta det gode til hjertet ditt. For det gode ønsker alltid å bli absorbert!

Kanskje tenker du at det ikke er mulig for det gode, rene guddommelige å finne veien inn i kroppen din når du er opptatt av onde ting, nemlig uorden og ikke orden. Du har lagt merke til det nå. Og det er nettopp derfor kjære venner, at dere har kommet sammen her i dag for endelig å høre sannheten. Og jeg legger til: ikke bare hører du sannheten, du føler den også, og du kjenner/merker den på kroppen. Men dette skjer bare når du har oppmerksomheten din på kroppen, følger det du skal følge og virkelig tror at det vil komme orden tilbake i kroppen. Og jeg gjentar; dette vil først skje når du har løst deg fra det onde og at du fra nå av ikke har noe til felles med det onde(ondskap) lenger – som betyr med den onde, med uorden, at du ikke gir opp igjen, men følger den veien som Gud har bestemt for deg og for alle mennesker, for alle levende skapninger. Hvis en person gjør dette, vil han snart oppdage at på denne veien vil han føle seg mer og mer vel, og mer og mer fri og bli en munter og bekræftende person. Men kjære venner, hvis dere nå ønsker å gå denne veien, må dere leve i det, og ikke ha noe mer å gjøre med det onde. Dere må ikke tenke tilbake og tvile på det gode. Eller, som ofte skjer, og kan også skje for deg, at det i dine omgivelser er folk som ikke på langt nær har det gode i seg og ikke tror på det gode, guddommelige. De sier :«Det jeg ikke vet det tror jeg ikke på, og det jeg ikke ser og det jeg ikke føler, eksisterer ikke for meg.» De er kort sagt ikke-troende, og sier til deg igjen og igjen: Prøv dette, prøv det, har du prøvd det eller det? Du må prøve!»

Ja, venner, dette har dere fått høre igjen og igjen av venner og familie. Det kan ha vært far, mor, bror, søster, tante, onkel, hva vet jeg. Eller kanskje en god venn, en god nabo. Eller kanskje en idiot som mener seg å ha mye kunnskap på området, for han har eksperimentert så mye. Men det er så forskjellig hva man er omgitt av, hvilket humør man er i, og det er så forskjellig hva man har rundt seg av godt eller ondt. En mer, og en annen mindre. Men la oss forlate omgivelsene nå. La oss tenke på at vi er her, tenke på vårt liv på jorden, på kroppen vår, på oss selv. Så vil dere snart komme til selverkjennelse, kjære venner. Dere må gi dere selv et løfte og holde det. Når du har gjort det, sier du til deg selv: «Ja, jeg gjør det! Først vil jeg løse meg fra det onde. Jeg vil ikke ha noe til felles med det onde! Nå vil jeg forbinde meg med det gode sanne og guddommelige, slik at jeg deretter vil ha direkte kontakt med Gud.» Jeg vet at mennesker vet ingen ting om seg selv. Dere snakker i dag om både kropp, sinn og sjel. Allikevel er det alltid noen som (mer eller mindre) ikke tror på sjelen selv om de samme personer på den annen side kan si at en lidelse er 'sjelelig.' Ja, og hvor skjer dette igjen og igjen, kjære venner? Dere burde være like kjent med dette som meg, men dere har ikke brydd dere om det, dere har langt på vei aldri har gjort det dere burde ha gjort, nemlig å søke sannheten inne i dere.

Det du nå føler i kroppen får deg til å si til deg selv: «Det er en merkelig følelse, en følelse som er ny for meg.» Men snart er du tilbake i det onde igjen; du begynner å kjenne etter om det fortsatt gjør vondt, eller om du nå kanskje kan gjøre det ene eller det andre. Det er for meg et bevis på at du allerede nå begynner å forlange! Nei venner, det er for mye! Så langt får det ikke gå!

Du skal bare innstille deg på å motta den sanne guddommelige sending, eller rettere sagt oppnå det. Hvordan du opptar denne sending er opp til deg. Men jeg sier igjen og igjen, du må ha oppmerksomhet på kroppen din og legge merke til hva som skjer i den, ikke rundt den, men i deg og i din kropp. Hvis omgivelsene forstyrrer deg, lukk da bare øynene! Og ikke still en masse spørsmål om hvordan det skal føles. Det er ikke slik det fungerer. Men når du er oppmerksom på kroppen, vil du merke hva den forteller deg. Det må du akseptere en gang for alle. Ta det til hjertet! Og som jeg sa før, du kommer til å si: "Dette er en merkelig følelse for meg." Bare på denne måten, ja, kjære venner, bare på denne måten og ingen annen måte er det mulig! Hvis jeg skulle fortelle dere i dag om et individuelt tilfelle ville det være om et menneske som hadde mistet det gode, først rundt seg og så i seg, og fortelle dere hvordan han gjenvant det gode.

Dette var et menneske som hadde erfart det onde på sin egen kropp og som nå visste at dette hadde blitt lagt på ham for at han skulle erfare og komme til egen kunnskap om at det onde bare fører ham til det onde og aldri til det gode, aldri til Gud.

Kjære venner, i alle de tilfellene - om jeg sier hundrevis, så er det tusenvis av dem - hvor folk har blitt gitt opp av sine venner som sa: «Jeg eller vi har prøvd alt mulig, for å hjelpe ham å bli kvitt dette onde, men vi kan ikke!»

De snakker sant når de sier: "Vi kan ikke hjelpe!" Her, skjønner dere, her begynner sannheten, når personen har forsøkt alt. Det gjelder ikke bare deg, men alle rundt deg som har forsøkt så mye. Du fant det ut til slutt, men det var lovlig sent. Du skjønnte det når din neste sa: «Jeg har forsøkt alt, men jeg kan ikke gjøre noe med det, det er uhelbredelig, som det kalles. Det har ikke kommet en medisin for dette ennå, vi kan ikke gjøre noe med det enda.»

Ja, jeg tror du er delvis klar. Det er her sannheten begynner. Her begynte de å reflektere over seg selv, det vil si, de som har opplevd frelse på egen kropp. Nå vet de akkurat hvordan det var: "Jeg var gitt opp av min neste, av mine slektninger og av alle som passet på meg, brydde seg om meg og som prøvde alt mulig, men som sa: "Vi kan ikke!" Som moren sier: «jeg har forsøkt alt for å hjelpe barnet mitt,» ektemannen som sier: «Jeg har forsøkt alt, men jeg kan ikke hjelpe min kone». Men det var alltid forsøk. Slik fortsetter det, bror til søster, søster til bror. Ja kjære venner, den ene kunne ikke hjelpe den andre, for de viste ikke hva de skulle gjøre. De var rådløse og hjelpeløse. En person som har samlet denne kunnskapen, som har erfart dette, han vet hva det handler om. Når han blir klar over sine egne tanker og handlinger, da vet han. Og da vil han finne veien tilbake til den han tilhører. Enkelt sagt, men vanskelig å gjøre sett fra deres ståsted: at han tilhører Gud, som ga ham alt og som bestemte så mye godt for ham, men som mennesket selv må absorbere i seg, ta opp i seg! Hvis han gjør det, er det godt. Men hvis han forsøker, vil hvert forsøk igjen og igjen føre til noe ondt for ham.

Etterpå sier han: «Alt jeg har prøvd har vært mislykket.» Men hadde han behovd å prøve? Er ikke det å prøve det samme som å prøve Gud? Er dere klar over det?

Dere vil også snart si "ja" - at det dere har gjort så langt bare har vært et forsøk på Gud. Nei, venner, det kan ikke fortsette slik! Og jeg gjentar: De som opplevde frelse på kroppen sin, var alltid de menneskene som visste nøyaktig hva de ville; å finne tilbake til Gud. Ved virkelig å tro. Ved å ha bare ett hjerteønske: at kroppen deres skulle bli fri fra det onde. Men så lenge han beveger seg dit det onde allerede er hjemme og sirkulerer, vil han aldri være fri!

Det hjelper ikke om en person som har falt ned i en grøft blir hjulpet opp, og plassert på kanten, han faller ned i den igjen hvis han ikke har styrke til å holde seg oppe. For hvis han ikke har styrken klarer han ikke å holde seg oppe, og vil falle ned i grøften igjen. Og alle mennesker som vokste opp i det er urene, de er urene. Og hvis du bor blant dem, vil du også bli smittet og aldri bli fri og aldri ren. Ja, som jeg sier, kjære venner, det er sant! Jeg vil ikke legge ut med for mange lignelser i dag, fordi det ville bli for mye fordi dere ikke umiddelbart kan forstå alt det gode som er bestemt for hvert levende vesen. Og det er derfor jeg nå gir deg et godt råd: Gjør det samme gode som mange mennesker allerede har gjort, slik at du kan komme til kunnskap om deg selv, så du nå vet hva det

handler om. Så er det godt. Slipp det du har følt som ondt i kroppen din, slik at du ikke har noe til felles med det onde! Koble deg nå til den du tilhører, som hvert enkelt individ tilhører!

Jeg vet at mange sier: Det var nødvendig at Gröning dukket opp her nå. Nei, venner! Nødvendig? Det som er nødvendig er at du kommer til selvinnsikt. Personen, kroppen til Gröning forteller deg ingenting. Men Gud forteller oss alt. Og hvis vi nå tar til oss det gode, det guddommelige, særlig dere - jeg er allerede i gang - så vil dere også si: "Ja, nå er det annerledes, det er en veldig annerledes følelse. Morsomt! En merkelig følelse".

Om du nå bare ville tro, altså virkelig tro! Og nå virkelig holder kontakten med Gud. Og at du virkelig lytter til Gud. Kristus sier at vi skal lytte til Gud og følge ham. Ikke bare si at du ønsker det, ikke trøst deg selv med å si «jeg vil». Gå over til handling, kom i gang nå, og forlat den onde veien. Jeg kaller dere alle, kjære venner, til en stor omvendelse! Veien du har fulgt så langt var feil. Det er en dårlig vei. På den veien hadde du ikke bare det onde rundt deg, nei du måtte også absorbere det, ta det inn. Slik tok du uorden inn i kroppen. Uorden er og blir det onde. Orden, kjære venner er godt, orden er Gud selv.

Jeg vet at noen mennesker sier: «Gud tilhører oss». Nei venner, vi, hvert levende vesen tilhører Gud! Og Gud har en lov. Den som ikke vet dette, som ikke tar dette til hjertet, som ikke følger det, lykkes heller ikke. Enhver må gjøre det som er godt og riktig på eget initiativ og aldri noe ondt! Jeg sier deg; hvis du ønsker å være der, da går du ikke i skitten og du graver heller ikke i skitten, for der blir du skitten. Men hvis du gjør alt for å holde deg ren, hvis du er ren på forhånd, og holder deg ren, da går du ikke til skitten eller ut i skitten, da går du forbi. Og da vil du si: Der er skitten, dit vil jeg ikke gå. Jeg vil gå den gode, faste og bestemte veien. Jeg vil gå den veien Gud har bestemt for meg. For Han har laget en vei for oss, for alle levende vesener, som fører til Ham, som fører til Gud. Så vi må gå den veien. Og hvis alle gjør det nå, er de beskyttet og støttet. Det vil si at de mottar den virkelige sanne guddommelige kraft. som ikke river ned, men som bygger opp. Her føler han seg styrket. At kroppen er dusjet, han føler seg virkelig vel på denne veien, han er glad for den, og den gleden er Gud. Gud ønsker å glede oss. Han gir oss det beste.

Vi må bare ta i mot alt Han sender oss. Så gjør det! Kjære venner, hvis dere nå virkelig går over til det, og legger merke til kroppen, og løser dere fra alt det onde som dere fram til nå har tatt inn, for dere vet at det onde degraderer dere, bryter dere ned. Jeg har sagt det før, og jeg må si det igjen og igjen så dere forstår at det er viktig. Dere må vite hva det handler om, det handler virkelig om guddommelig orden.

Så legg nå merke til hva som skjer i kroppen din, ta ikke opp tanker utenfra, følg bare med på hvordan det føles i kroppen din. Tenk ikke på hjemmet ditt nå. Tenkt ikke på forretningen din, arbeidet ditt eller dine kjære og nære. Vær oppmerksom på deg selv. Hvis du gjør dette, har oppmerksomheten på kroppen din, vil du motta mye kunnskap og du vil si til deg selv: Ja, det er sant som han sa, jeg skjønner det, og det er nytt for meg. Jeg vil fortsette å følge dette, for jeg ønsker det som er godt. Vel venner, men det er mer: Det onde er rundt dere og vil ikke gi slipp, særlig ikke nå som du har bekjent deg til Gud. Fordi du er villig til å gå denne veien til Gud, vil det onde gjøre alt mulig for å påvirke deg og få deg til å ta imot onde tanker. Eller du får høre ondskap fra en av dine naboer, og du faller for den. Du sier: «ja, det er ikke til å tro, jeg kan ikke tro det, det er for godt til å være sant, det kommer ikke til å vare, det vil bli vondt igjen». Jo, du hadde gjort erfaringen, men holder deg fortsatt på den onde veien, og derfor har jeg kalt deg til å snu og gå den rette veien, å gå den veien som er ment for deg, som er ment at du skal følge. Den går ikke nedover, den går oppover! Så venner, gi nå slipp på det onde, og legg merke til kroppen deres. Ta bare inn det som fører dere til noe godt. Ta det gode til hjertet! Det kan bare skje når du ikke føler deg uverdigg mer, men verdigg. At du virkelig vil ta inn det gode. At du står ved dine ord, det du lovet deg selv, og sier til deg selv: «Jeg vil ikke lenger ha noe å gjøre med det onde!»

Det kan det ikke forhandles om. Jeg kan bare fortelle deg det som er sant! Så la oss ikke slåss, og fortell meg ikke .... det er godt jeg ikke er her personlig, for da ville dere ha sagt: «Jamen Gröning, jeg må jo tenke på det, for det gjør vondt, og jeg kan ikke bevege bena mine enda. Jeg har ikke følelse i lemmene mine enda. Skal det være sånn? Kan jeg tro på det? Og så videre og så videre.

Feil, helt feil! Det er pga. vanens makt, det er fordi dere har levd i det, og er så vant til å snakke om ondet og om å få det behandlet. Nå må det da ha blitt klart for dere at jeg ikke vil høre noe om det onde. For jeg har ikke noe til felles med det onde!

Dere må nå være klar over at jeg forbyr dere det, fortell meg ikke noe om ondet! Jeg har så ofte blitt oppsøkt av mennesker som trodde de måtte bringe det onde til meg og beskrive sykdommen, snakke om den og be meg om å behandle den! Nei, venner!

Så dere må ha lagt merke til det, du må ha sagt til deg selv: «Han vil ikke vite om sykdom, han vil ikke vite noe om det onde, som han kaller det. Det er ikke meningen at vi skal ikke fortelle ham noe. »Og der sto du så overfor et stort spørsmål: " Hvordan er det mulig at jeg da blir kvitt denne sykdommen? (her stopper lyden på opptaket i noen sekunder, så det mangler litt)

"Jeg tar aldri ordet 'sykdom' i min munn, men dere har sagt det så ofte og snakker fortsatt om det. Slutt med det, venner! Det er ulykken, ikke frelsen. Katastrofe vil aldri føre deg til frelse, men bare til katastrofe, bare til ondskap. Det vil fornedre deg.

Så hvordan er det jeg skiller meg fra andre mennesker? Ved å ikke ha noe til felles med ondskaper og at jeg heller ikke behandler den! Her vil du så si: «Hvorfor snakker han alltid om det onde?» Ja, dere kaller det onde 'sykdom' dere beskriver ondskaper som en sykdom, slik er det. Vel, venner, jeg har ingenting til felles med ondskap, og jeg vil heller ikke ha noe til felles med ondskap! Og nå ber jeg dere om at dere også nå skiller dere fra det onde og ikke befatter dere med det onde lenger. Nå, venner, jeg synes jeg har fortalt dere mye. Og nå (skal jeg gå) tilbake til det dere hørte i begynnelsen av foredraget. Der blir livet og Kristi vilje beskrevet for dere i detalj. Ta det nå til hjertet. Og hvis du går i kirken, Guds hus, i dag, eller en av de neste dagene, da skal du også vite hvordan du kan opprettholde forbindelsen til Gud der ved å presentere dine hjerteønsker for Gud like naturlig som du gjør det i hjertet ditt og da - hvis du tror - vil dette hjertes ønske bli oppfylt av Gud. Men hver person må først oppfylle forutsetningene!

Han må selv ta det første skritt. Han må selv erkjenne hvem han tilhører. Det betyr at han må komme til selverkjennelse. Da, venner er det mulig! Da vil du si: "Ja, nå har jeg en slik følelse som Gröning snakker om." Vel, og så kommer neste spørsmål: "Vil det holde det seg sånn?" og så fortsetter det: "Blir jeg virkelig frisk? Kan jeg virkelig tro det?" "Ja, venn, du kan! Men du må også ønske deg denne evnen, og praktisere den, sette den ut i livet. Og ikke bare at du nå tar hensyn til kroppen din – nei, alltid, alltid! Energitalpet er veldig stort, for å ta inn bare én tanke, trenger en person styrke, han trenger energi.

Derfor må han alltid sørge for at han opptar ny energi, hver dag. Det er det samme som når han tar inn oksygen til kroppen, fyller den med luft, tar et dypt pust, tar inn oksygen og puster ut, kvitter seg med nitrogenet, det vil si det brukte oksygenet.

Ellers kunne ikke kroppen din eksistere. Dette gjør du alltid, og det går av seg selv, det vil si at det skjer automatisk. Når kroppen trenger ny oksygen, pust dypt inn og ut igjen, så vil du føle deg vel igjen! Da kan kroppen igjen eksistere. Da kan du ta kontroll over den igjen. Du kan røre på deg, bevege deg. Da kan den også bære den tyngste børen. Men hvordan er det mulig at vi kan ta opp oksygen i kroppen? Det er fordi vi fortsatt har energi, at lungene adlyder oss og at vi kan ta inn oksygenet gjennom dem, altså gjennom kroppen.

Men hva så med tankene du tok imot, og at du ga uttrykk for disse tankene? Ve den om det var vonde tanker, da måtte han, mennesket, snakke stygt. Ve den som tok til seg det onde, for da måtte han også gjøre ondt. Hvis han hørte noe ondt, hvis han fortsatte han å snakke om det, og også ble sint.

Hva om det var omvendt? Vel, jeg tror at du nå har kommet til erkjennelse. Det vil si, gjør nå motsatt av det du har gjort før, ved ikke lenger å følge det onde, men bare følge det gode. Det betyr

å følge Gud! Og så hver dag, som jeg sa før - jeg må si det ofte – at du virkelig tar du hensyn til kroppen din og at du vet at det er verdt å ta hensyn til den, fordi du trenger den. Og så vet du også at du har kastet bort mye krefter og energi i løpet av dagen, fordi du har konsumert unødvendige ting: Hørt, sett, luktet eller smakt eller følt - uansett hva. Så ikke forhandle, handle! Det er det rette, kjære venner! Tenk på kroppen din hver dag. Ta inn ny, god, kraft hver dag. Og dette skjer når du stenger deg fra omgivelsene, det betyr at du nå har kommet til selvrefleksjon. Tenk nå på deg selv. Tenk nå på kroppen din. Tenk nå på kroppens velvære. Gi den næring nå. Gi den styrken den trenger, nå. Og gjør det hver dag!

Og så vil du si etterpå, hvis du har absorbert nok kraft: «Nå føler jeg meg vel. Nå føler jeg meg fri. »Ja, å eliminere ondskap, venner, krever det mye god styrke og god energi. Det onde setter seg i kroppen på en slik måte at du ikke kunne tro at det skulle forsvinne. og du må ta til deg nok god kraft, det vil si til og med overflødig kraft, for å komme over ondet, og også ha en forsyning. Da vil du si: «Ja, nå har jeg snart klart det!» Så det avhenger ikke av Gröning, det avhenger av hvert enkelt menneske.

Jeg vet, at folk også lever i troen på at hvis de ber til Gud, må Gud svare dem, og Gud må gi dem det slik de vil ha det, slik de kort sagt, krevde det. Venner, dette er feil! Alle kan bare *oppnå* det gode, det guddommelige. Og dette vil bare være mulig hvis han vet hvordan han skal stille seg inn på den virkelig sanne guddommelige sending. Vi kan alle absorbere Guds forsyning av kraft.

Og hvis han har absorbert nok styrke og energi, og har blitt overbevist om at lidelsen ikke lenger hersker i ham, heller ikke lenger rundt ham, er det fordi han nå lever i den sanne guddommelige orden. Og slik kan han da lære sin neste, om han bare forteller ham den rene sannheten om hvordan han selv følte det på kroppen og hvordan han ble befridd fra det onde.

Så vil din neste høre det. Og han vil også begynne å tro for han føler at du forteller ham sannheten; fordi han en gang har sett hvordan kroppen din ble brutt ned og at den nå er en bekræftelse på livet. Da vil han si: «Ja, du min kjære venn, det vil jeg også. Og jeg tror du nettopp fortalte meg sannheten!» Ja, venner, det er sannheten! Søk etter sannheten, ikke bare rundt deg selv, men i deg selv. Det er der det begynner. Kjære venner, det har skjedd med mange av dine kjente; og Gud gir det! Og det han gir oss, må vi ta imot! Hvis du fortsatt ikke kan tro i dag, vil jeg gjøre det for deg til du virkelig tror. Og hvis du ikke kan be i dag, ikke kan be enda, vil jeg gjøre det for deg også. Fri deg selv fra det du følte var lidelse. Jeg hjelper! Og denne hjelpen leder deg til din frelse, leder deg på veien som Kristus, vår Frelser, har ledet oss på. Og det er helliggjørelse. Jeg ønsker deg all lykke til og Guds rike velsignelse. Gud velsigne deg!